

KLAGANDE

X AB

Ombud:
Jesper Öberg
Ernst & Young AB
Box 7850
103 99 Stockholm

MOTPART

Skatteverket

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Länsrättens i Stockholms län dom den 23 december 2008
i mål nr 10029-07, 10030-07 och 18766-07, se bilaga A

SAKEN

Mervärdesskatt redovisningsperioderna juni 2004 – oktober 2006
Skattetillägg
Ersättning enligt lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden
och mål om skatt, m.m.

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten avslår överklagandet.

Kammarrätten avslår yrkandet om ersättning för kostnader i kammarrätten.

YRKANDEN M.M.

X AB (bolaget) överklagar länsrättens dom och anför bl.a. följande.

Varken i lagstiftning eller i rättspraxis uppställs något krav på att fakturering måste ha skett vid en särskild tidpunkt för att ekonomisk verksamhet och skattskyldighet ska anses föreligga. Bolaget kunde under de aktuella redovisningsperioderna inte vidarefakturera dotterbolagen för de utförda tjänsterna, eftersom koncernen då befann sig i en uppbyggnadsfas. Sedan en tid sker sådan fakturering och bolaget har under september och oktober 2007 efterfakturerat dotterbolagen för de tjänster som belöper på de aktuella redovisningsperioderna.

Det förhållandet att bolaget, när den ekonomiska situationen förbättrats, kommit att fakturera dotterbolagen för utförda tjänster visar att bolaget har en ekonomisk verksamhet och att bolaget hela tiden haft avsikt att genomföra transaktioner som är mervärdesskattepliktiga. Målen C-16/00 Cibo, C-400/98 Brigitte Breitsohl och C-155/94 INZO är de avgöranden från EG-domstolen som är relevanta för målets avgörande.

Att inte godta bolagets rätt till avdrag skulle vidare medföra att bolaget ansetts skattskyldigt både före och efter nu omtvistade redovisningsperioder, något som inte kan anses förenligt med EG-rätten. Om bolaget nekas avdrag medför detta en inlåsning av mervärdesskatten som i sig strider mot skatteneutralitetsprincipen.

Det föreligger inte någon oriktig uppgift och därmed inte heller någon grund för att påföra skattetillägg. I varje fall måste det, mot bakgrund av bolagets

inställning i sakfrågan, framstå som ursäktligt att ha redovisat en oriktig uppgift.

Bolaget yrkar ersättning för kostnader i kammarrätten.

Skatteverket bestrider bifall till överklagandet.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Av utredningen framgår att bolaget är moderbolag i en koncern med tre helägda dotterbolag. Bolagets huvuduppgifter i koncernen är att arbeta med strategiska frågor, konsultation i ledningsfrågor, redovisningsstöd samt samordning och inköp av konsulttjänster. Inga anställda finns i bolaget, utan samtliga tjänster utförs på konsultbasis.

Fråga är i målet om bolagets verksamhet ska anses utgöra sådan verksamhet att rätt till avdrag för ingående mervärdesskatt föreligger. Avgörande härför är regleringen i mervärdesskattelagen (1994:200), ML, om skattskyldighet. Enligt 1 kap. 7 § andra stycket ML förstås med verksamhet som medför skattskyldighet en sådan verksamhet i vilken omsättning av varor eller tjänster medför skattskyldighet enligt 1 kap. 2 § första stycket 1 ML. Av sistnämnda bestämmelse framgår att den som i en yrkesmässig verksamhet företar skattepliktiga omsättningar av varor eller tjänster är skattskyldig till mervärdesskatt. I 8 kap. 3 § ML stadgas att den som bedriver en verksamhet som medför skattskyldighet får göra avdrag för den ingående mervärdesskatt som hänför sig till verksamheten.

Regleringen i mervärdesskattelagen måste tolkas i ljuset av direktiv 2006/112/EG, mervärdesskattedirektivet, och numera upphävda 77/388/EEG, sjätte mervärdesskattedirektivet. I dessa rättsakter är ”ekonomisk verksamhet” en förutsättning för skattskyldighet, se artikel 2 och 9 i det förra och artikel 2 och 4 i det senare av direktiven.

EG-domstolen har i en rad rättsfall belyst vad som avses med ”ekonomisk verksamhet”. Holdingbolag som uteslutande ägnar sig åt att förvärva delägarskap i andra företag utan att delta i förvaltningen i högre mån än vad ställningen som ägare motiverar, har inte ansetts ha ställning som skattskyldig person (C-60/90 Polysar). I mål C-16/00 Cibo har fastslagits att i den mån inblandning i ett dotterbolags förvaltning också omfattar genomförandet av transaktioner som är mervärdesskattepliktiga enligt artikel 2 sjätte mervärdesskattedirektivet, är denna en ekonomisk verksamhet i EG-rättens mening (Cibo, punkt 21). I samma dom har EG-domstolen betonat att avdragsrätt för mervärdesskatt förutsätter transaktioner, där det finns ett direkt och omedelbart samband mellan de varor eller tjänster som har förvärvats och de utgående transaktioner som ger rätt till avdrag (punkterna 28-29).

I rättsfallet C-400/98, Brigitte Breitsohl har EG-domstolen accepterat att den som kan styrka sin avsikt att bedriva ekonomisk verksamhet och har investeringsutgifter för detta ändamål kan anses som en skattskyldig person. I det målet gällde det en person som förvärvat en fastighet och låtit utföra vissa entreprenadarbeten där, för att sedan tvingas avbryta sina planer på att driva en bilverkstad. EG-domstolen betonar i avgörandet att den nationella myndigheten måste värdera uppgiften om att en verksamhet som ger upphov till skattepliktiga transaktioner ska inledas. Uppgiften ska vara lämnad i god tro och vara styrkt. Inte varje sådant påstående medför rätt till avdrag för investeringsutgifter under ett inlednings skeende.

Kammarrätten gör följande bedömning.

Bolaget har de aktuella perioderna inte haft andra transaktioner än kostnader för att stödja dotterbolagen. Dessa kostnader har inte vidarefakturerats eller på annat sätt medfört några transaktioner mellan bolaget och dess dotterbolag. Kammarrätten finner att redovisade åtgärder snarast har

karaktär av normala ägardispositioner. Det är därmed inte visat att bolaget bedrivit någon ekonomisk verksamhet i den mening som krävs för att skattskyldighet för mervärdesskatt ska föreligga. Det förhållandet att bolaget efter de aktuella perioderna kommit att bedriva sådan verksamhet ändrar inte denna bedömning. Bolaget har heller inte kunnat styrka att transaktionerna som vidtagits varit investeringar för framtida ekonomisk verksamhet, eller på annat sätt varit avsedda att leda till en mervärdesskattepliktig verksamhet. Inte heller på denna grund kan bolagets talan således bifallas.

I likhet med underinstanserna finner kammarrätten att bolaget lämnat en sådan oriktig uppgift som utgör grund för att ta ut skattetillägg. Skäl för befrielse föreligger inte. Överklagandet skall därför avslås även i denna del.

Bolaget har inte vunnit bifall till sin talan i länsrätten och i kammarrätten. Det föreligger inte skäl för att på annan grund bevilja bolaget ersättning för kostnader.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 3)

Anders Olsson
kammarrättsråd
ordförande

Eva-Lotta Hedin
kammarrättsråd

Thomas Bull
adjungerad ledamot
referent

**LÄNSRÄTTEN I
STOCKHOLMS LÄN**

DOM
2008-12-
Meddelad i Stockholm

Mål nr
10029-07
10030-07
18766-07
Rotel 115

KLAGANDE
X AB

MOTPART
Skatteverket
106 61 Stockholm

ÖVERKLAGADE BESLUT

Skatteverkets omprövningsbeslut den 12 mars 2007, bilaga 1, 2 och 3
Skatteverkets dnr 101-244773-07/528 m.fl.

SAKEN

Mervärdesskatt för redovisningsperioderna juni 2004 – oktober 2006
Efterbeskattning och skattetillägg
Ersättning enligt lagen (1989:489) om ersättning för kostnader i ärenden
och mål om skatt m.m.

DOMSLUT

Länsrätten avslår överklagandet.

Dok.Id 257604

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
115 76 Stockholm	Tegeluddsvägen 1	08-561 680 00	08-561 680 01	måndag – fredag 09:00-14:30
		E-post: lansrattenistockholm@dom.se		

BAKGRUND OCH YRKANDEN

Skatteverket beslutade genom efterbeskattning och omprövning den 12 mars 2007, att för redovisningsperioderna januari – december 2004, januari - december 2005 och januari – oktober 2006, med undantag för en vidarefakturerad faktura till B AB, inte medge X AB (bolaget) avdrag för ingående mervärdesskatt. Skatteverket påförde även bolaget skattetillägg med 20 procent av den skatt som bolaget felaktigt dragit av. Skälen för besluten och fördelning på redovisningsperioder framgår av bilaga 1, 2 och 3.

Bolaget överklagar besluten och yrkar att mervärdesskatten skall fastställas i enlighet med inlämnade skattedeklarationer samt att påförda skattetillägg skall undanröjas. Bolaget yrkar dessutom ersättning för sina kostnader i målen. Till stöd för sin talan anför bolaget bl.a. följande. Skatteverket har gjort en felaktig bedömning av bolagets verksamhet och de tjänster som bolaget tillhandahåller dotterbolagen. Bolaget är moderbolag i en koncern med tre helägda dotterbolag och ett delägt intressebolag. Verksamheten i koncernen är inriktad på produkter och tjänster inom tröghetsnavigering. Bolagets huvuduppgifter i koncernen är att arbeta med:

- Övergripande strategi för samtliga dotterbolag samt uppföljning av att strategierna implementeras och genomförs
- Konsulterar dotterbolagen vid anställning av viktiga befattningshavare
- Löpande redovisning för de i koncernen ingående bolagen
- Koncernredovisning samt delårsrapport och årsrapport
- Samordnar och köper in konsulttjänster till koncernen

För att hålla kostnaderna på en låg nivå har bolaget inte haft någon fast anställd personal. Samtliga tjänster utförs därför för närvarande på konsultbasis. Av hänsyn till dotterbolagens ekonomiska situation har bolaget ännu inte vidarefakturerat dotterbolagen för utförda tjänster. Koncernen har be-

funnit sig i ett uppbyggnadsskede och det har funnits ett behov av kontroll över verksamheten i dotterbolagen. De finansiella resurserna har därför koncentrerats till bolaget. I takt med att verksamheten expanderar har dock bolaget för avsikt att vidarefakturera dotterbolagen för utförda tjänster.

Bolaget har under de aktuella redovisningsperioderna bedrivit ekonomisk verksamhet i den mening som avses i artikel 4.1 och 4.2 i det sjätte mervärdesskattedirektivet. Det finns ett antal avgöranden från EG-domstolen avseende tolkningen av begreppet ekonomisk verksamhet, bl.a. de av Skatteverket åberopade målen C-60/90 Polysar och C-155/94 Wellcome Trust m.fl. Dessa mål avser dock företag, som till skillnad från bolaget, vare sig direkt eller indirekt deltagit i förvaltningen av andra företag eller avser bolag som inte genomfört transaktioner som är mervärdesskattepliktiga. I det aktuella fallet är det istället främst EG-domstolens uttalanden i målen C-16/00 Cibo Participations AB (Cibo) och C400/98 Brigitte Breitsohl som är relevanta för bedömningen av bolagets verksamhet.

I Cibo-målet fann EG-domstolen att ett holdingbolags inblandning i förvaltningen av de bolag i vilka det har förvärvat andelar utgör en ekonomisk verksamhet i den mening som avses i artikel 4.2 i sjätte mervärdesskattedirektivet i den utsträckning som denna innebär genomförandet av transaktioner som är skattepliktiga enligt artikel 2 i sjätte mervärdesskattedirektivet. Bolaget anser att det av Cibo-målet framgår att bolaget genom att till dotterbolagen tillhandahålla de aktuella tjänsterna bedriver ekonomisk verksamhet i den mening som avses i artikel 4 i sjätte mervärdesskattedirektivet och att bolaget därmed är skattskyldigt. Det finns ett direkt och omedelbart samband mellan bolagets kostnader och de tjänster som tillhandahållits dotterbolagen. Den ingående skatten på kostnaderna är därmed avdragsgill för bolaget. I vart fall måste kostnaderna anses utgöra allmänna omkostnader i bolagets verksamhet.

Enligt Skatteverket måste det finnas ett direkt samband mellan den bedrivna verksamheten och uppturen ersättning, eftersom det av rättspraxis framgår att det krävs att bolaget bedriver ekonomisk verksamhet för vilken vederlag erhålls. Bolaget kommer att fakturera dotterbolagen för de tjänster som tillhandahållits av bolaget. Enligt gällande lagstiftning och rättspraxis uppställs inte något uttalat krav på när vederlag senast måste ha erlagts för att en ekonomisk verksamhet skall anses föreligga. I C-400/98 Brigitte Breitsohl anför EG-domstolen att den som styrker sin uppgift om att han har för avsikt att självständigt bedriva verksamhet i den omfattning som avses i artikel 4 i det sjätte mervärdesskattedirektivet och som har sina första investeringsutgifter för detta ändamål skall anses som en skattskyldig person. Domen innebär att avdragsrätt för mervärdesskatt kan föreligga även under uppbyggnadsskedet av en verksamhet. Bolagets avsikt har hela tiden varit att bedriva en ekonomisk verksamhet i mervärdesskatterättslig mening.

Med tanke på att bolaget samordnat inköp av vissa tjänster för hela koncernen har det vid vidarefaktureringen till B AB inte funnits något bärande skäl att göra prispåslag gentemot dotterbolaget. Av Riksskatteverkets skrivelse 020111, dnr 3655-01/120, avseende hantering av mervärdesskatt vid vidarefakturerings m.m. framgår att ett inköp till ett koncernbolag normalt bör kunna hanteras som inköp och vidareförsäljning, varvid mervärdesskatt tas ut i varje omsättningsled. Att prissättningen inom en koncern skulle ha någon självständig betydelse framgår inte.

Med anledning av ovan angivna omständigheter anser bolaget att det inte föreligger någon grund för att påföra skattetillägg avseende avdragen mervärdesskatt. För det fall länsrätten anser att oriktig uppgift föreligger anser bolaget att det skall befrias från skattetillägg helt eller delvis då det måste framstå som ursäktligt eller oskäligt att påföra skattetillägg.

Skatteverket har vid obligatorisk omprövning delvis bifallit bolagets överklagande avseende redovisningsperioderna januari – maj 2004. Skatteverket motiverade sitt beslut med att bolaget under perioden januari – maj 2004 bedrivit verksamhet som avsåg Zip Structure AB:s verksamhet. Verksamheten under den perioden har således ingen bärighet på den verksamhet som bolaget nu bedriver. I övrigt har Skatteverket vidhållit sina tidigare beslut och anfört bl.a. följande.

Av C-400/98 Breitsohl framgår bl.a. att artikel 4 inte hindrar att skatteförvaltningen kräver att en näringsidkare styrker sin uppgift om att han avser att inleda ekonomisk verksamhet som ger upphov till skattepliktiga transaktioner. Det skall därvid framhållas att en näringsidkare endast kan anses vara skattskyldig i slutlig bemärkelse om avsiktsförklaringen om att inleda en sådan ekonomisk verksamhet har lämnats i god tro. Enligt Skatteverket ankommer det således på bolaget att styrka att bolaget har för avsikt att inleda en sådan ekonomisk verksamhet som ger upphov till skattepliktiga transaktioner. Denna bedömning skall göras vid varje tillfälle som bolaget gör avdrag för ingående mervärdesskatt. Av C-16/00 Cibo framgår att ersättning för tjänsterna hade betalats av de bolag som tillhandahållits tjänsterna. Vilket bolagets dotterbolag inte har gjort. Dotterbolagen har i detta fall inte ens fakturerats.

Det har inte framkommit annat än att bolaget under åren 2004 – 2006 endast har vidarefakturerat en faktura och detta synes endast bero på att fakturan felaktigt ställts ut till bolaget. De funktioner som fakturorna är hänförliga till är sådana som normalt sett är hänförliga till den av bolaget bedrivna verksamheten i form av ägare till dotterbolagen och inte beroende på att bolaget tillhandahållit dotterbolagen några tjänster.

Av 13 kap. 6 § mervärdesskattelagen (1994:200), ML, framgår bl.a. att utgående skatt ska redovisas för den redovisningsperiod under vilken den som

omsätter varan eller tjänsten borde ha bokfört omsättningen. För det fall bolaget omsatt tjänsterna till dotterbolagen skulle bolaget således ha redovisat utgående mervärdesskatt under den period då tjänsterna tillhandahölls. Av Riksskatteverkets skrivelse 020111, dnr 3655-01/120 framgår utöver vad bolaget anfört även att utgående skatt skall redovisas vid försäljning till tredje part.

Av bolagets årsredovisning för 2005 framgår att bolaget inte har tillhandahållit tjänster till bolag inom koncernen för räkenskapsåren 2004 och 2005. Vidare framgår av bolagets deklARATIONER för taxeringsåren 2005 och 2006 att bolaget inte haft några rörelseintäkter taxeringsår 2005 och att intäkterna för taxeringsår 2006 uppgått till 4 285 kr.

Mot bakgrund av vad som anförts ovan finner Skatteverket att bolaget inte har styrkt att det har haft för avsikt att bedriva en ekonomisk verksamhet som medför skattepliktiga transaktioner.

Bolaget har lämnat oriktiga uppgifter till ledning för beskattningen varför det föreligger skäl att påföra skattetillägg. Något skäl till att undanröja påförda skattetillägg har enligt Skatteverkets mening inte framkommit.

Bolaget har i fortsatt skriftväxling anfört bl.a. följande. EG-domstolen har i ett antal mål prövat förutsättningen för vem som utgör en skattskyldig person, se t.ex. mål C-60/90 (Polysar), C-110/94 (INZO). Av EG-domstolens uttalanden i dessa mål framgår bl.a. att artikel 4 i sjätte mervärdesskattedirektivet skall ges en vid innebörd och att en ekonomisk verksamhet föreligger i den mån den innebär genomförandet av transaktioner som är mervärdesskattepliktiga.

I lagstiftningen eller rättspraxis uppställs inte något uttalat krav på vid vilken tidpunkt faktureringen senast måste ha skett för att en ekonomisk verk-

samhet skall anses föreligga. Bolaget har av ekonomiska skäl inte kunnat fakturera dotterbolagen under de aktuella perioderna. Faktureringen har påbörjats först senare. Under 2007 har bolaget sålunda fakturerat dotterbolagen för utförda tjänster samt redovisat och deklarerat mervärdesskatt.

Skatteverket har i fortsatt skriftväxling anfört i huvudsak följande. Det är riktigt att det inte uppställs något krav på vid vilken tidpunkt fakturering måste ha skett för att en ekonomisk verksamhet skall anses föreligga. Däremot uppställs ett krav i 13 kap. 6 § ML när redovisning av utgående mervärdesskatt skall ske i förhållande till att en tjänst har tillhandahållits. I de nu aktuella målen har bolaget påstått att tjänsterna ska ha tillhandahållits under nu aktuella redovisningsperioder. Någon fakturering under dessa perioder har inte skett. Bolaget har inte redovisat någon omsättning i vare sig skattedeklarationer eller inkomstdeklarationer. Skatteverket drar därmed slutsatsen att antingen har bolaget inte tillhandahållit tjänsterna eller underlåtit att redovisa omsättningarna i enlighet med gällande rätt. Skatteverket uppfattning är mot bakgrund av tjänsternas karaktär och vad som anförs ovan att bolaget inte har styrkt sin avsikt att använda de förvärvade tjänsterna i en skattepliktig verksamhet.

Bolaget har i fortsatt skriftväxling i huvudsak anfört följande. För att styrka att tillhandahållanden har skett till dotterbolagen, har bolaget i samband med överklagandet lämnat in en uppföljning av bolagets mervärdesskatt, med detaljerade sammanställningar över vilka förvärv som avsett de olika dotterbolagens verksamhet. Det skulle ha varit helt poänglöst för bolaget att göra dessa förvärv helt och hållet för den egna verksamheten.

Skatteverket har därefter anfört bl.a. följande. Av handlingarna i målen framgår att det bl.a. är fråga om börskostnader, VPC-avgifter och kostnader för styrelse, VD och emissionsprojekt. Det är bolaget som har varit registrerat vid Nordic Growth Market. Kostnader har avsett bolagets styrelse och

VD. Det är bolaget som emitterat aktier. Det är således frågan om kostnader som varit till nytta för bolaget eller dess ägare.

Enligt Skatteverkets uppfattning har bolaget inte varit en skattskyldig person. För det fall att länsrätten skulle finna att bolaget är en skattskyldig person krävs att det varit fråga om förvärv för en skattepliktig verksamhet för att avdragsrätt för ingående mervärdesskatt ska föreligga. Skatteverket anser inte att bolaget har förvärvat de aktuella tjänsterna för en skattepliktig verksamhet. Eftersom någon omsättning av tjänsterna inte har skett har det inte heller ingått som en kostnadskomponent i någon utgående transaktion. Avdragsrätt föreligger därmed inte för den ingående mervärdesskatten.

Bolaget har avslutningsvis anfört bl.a. att bolaget nu har vidarefakturerat och deklarerat utgående mervärdesskatt för de tjänster som tillhandahölls dotterbolagen under de i målen aktuella redovisningsperioderna. Vidarefaktureringarna har inkluderat ett påslag om 2 procent. Bolaget har därmed styrkt att det utgjort en skattskyldig person varför även avdragsrätt för ingående mervärdesskatt föreligger under de aktuella redovisningsperioderna.

DOMSKÄL

Tillämpliga bestämmelser

I 3 § lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. anges följande. En skattskyldig som i ett ärende eller mål haft kostnader för ombud eller biträde, utredning eller annats som skäligen behövs för att ta tillvara hans rätt skall efter framställning beviljas ersättning för kostnaderna om

1. den skattskyldige helt eller delvis vinner bifall till sina yrkanden i ärendet eller målet,
2. ärendet eller målet avser fråga som är av betydelse för rättstillämpningen eller
3. det finns synnerliga skäl för ersättning.

Övriga tillämpliga bestämmelser framgår av bilaga 1, 2 och 3.

Länsrätten gör följande bedömning.

Av C-60/90 Polysar och C-155/94 Wellcome Trust framgår att ett rent holdingbolag inte är en sådan skattskyldig person som avses i artikel 4.1 och 4.2 i sjätte mervärdesskattedirektivet. Av C-16/00 Cibo framgår däremot att ett holdingbolags inblandning i förvaltningen av de bolag i vilka det har förvärvat andelar utgör en ekonomisk verksamhet i den mening som avses i artikel 4.2 i sjätte mervärdesskattedirektivet i den utsträckning som denna innebär genomförandet av transaktioner som är skattepliktiga enligt artikel 2 i sjätte mervärdesskattedirektivet. Vidare framgår av C-400/98 Breitsohl att den som styrker sin uppgift om att han har för avsikt att självständigt bedriva ekonomisk verksamhet och som har sina första investeringsutgifter för detta ändamål skall anses som en skattskyldig person.

Av utredningen i målen har bl.a. framkommit att bolaget under de aktuella perioderna inte fakturerat dotterbolagen för några tjänster och heller inte redovisat någon utgående mervärdesskatt att betala. Vidare framgår av bolagets årsredovisning för 2005 att bolaget inte har tillhandahållit några tjänster till bolag inom koncernen under 2004 och 2005. Iakttagbara förhållanden talar således för att bolaget endast fungerat som holdingbolag utan någon ekonomisk verksamhet som varit mervärdesskattepliktigt. Bolaget har för sin del inte påvisat något förhållande som föranleder annan bedömning. Mot bakgrund härav finner länsrätten att det får anses vara utrett att bolaget inte haft rätt till avdrag för ingående mervärdesskatt.

Efterbeskattning och skattetillägg

Genom att göra avdrag för ingående mervärdesskatt har bolaget lämnat oriktiga uppgifter. Grund för efterbeskattning och skattetillägg föreligger därmed. Omständigheter som utgör grund för befrielse från skattetillägg har inte framkommit.

Mot bakgrund av det ovan anförda finner länsrätten inte skäl att ändra Skattverkets beslut.

Ersättning för kostnader i målen

Bolaget har inte vunnit bifall till sin talan i länsrätten. Det föreligger inte heller någon annan grund för att bevilja ersättning för kostnader i målen. Yrkandet om ersättning för kostnader i länsrätten skall därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 4 (DV 3104 a).

Ulf Jansson
Rådman

I avgörandet har också deltagit nämndemännen Gunilla Ahlman, Henrik Pajovic och Ing-Marie Yang. Föredragande har varit Fredrik Awerstedt.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Den som vill överklaga kammarrättens avgörande skall skriva till Regeringsrätten. Skrivelsen ställs alltså till Regeringsrätten men skall skickas eller lämnas till kammarrätten.

Överklagandet skall ha kommit in till kammarrätten inom två månader från den dag då klaganden fick del av beslutet. Tiden för överklagande för det allmänna räknas dock från den dag beslutet meddelades.

För en enskild klagande är sista dagen för överklagande två månader från den dag då han/hon fick del av kammarrättens beslut. Om klaganden fick del av kammarrättens beslut t.ex. den 30 juni måste skrivelsen med överklagande ha kommit in senast den 30 augusti. Om klaganden fick del av beslutet t.ex. den 31 juli, som inte har någon motsvarighet två månader senare, löper tiden i stället ut på slutmånadens sista dag, dvs. i det här exemplet den 30 september. Om sista dagen för överklagande infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommar-, jul- eller nyårsafton, räcker det att skrivelsen kommer in nästa vardag.

För att ett överklagande skall kunna tas upp i Regeringsrätten fordras att prövningstillstånd meddelas. Regeringsrätten lämnar prövningstillstånd om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att talan prövas eller om det föreligger synnerliga skäl till sådan prövning, såsom att grund för resning föreligger eller att målets utgång i kammarrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Om prövningstillstånd inte meddelas står kammarrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till Regeringsrätten varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Om en part har överklagat beslutet får även motparten ge in ett överklagande, trots att den gällande tiden för överklagande gått ut. Ett sådant (anslutnings-) överklagande skall ges in inom en månad räknat från utgången av den tidigare överklagandetiden. Ett anslutningsöverklagande förfaller om det första överklagandet återkallas eller av annan anledning förfaller. Även när det gäller anslutningsöverklagande krävs prövningstillstånd.

Skrivelsen med överklagande skall undertecknas av klaganden eller dennes ombud och inges i original samt innehålla;

1. den klagandes namn, personnummer/organisationsnummer, yrke, postadress och telefonnummer. Dessutom skall adress och telefonnummer till arbetsplatsen och eventuell annan plats där klaganden kan nås för delgivning lämnas om dessa uppgifter inte tidigare uppgetts i målet. Om någon person- eller adressuppgift ändras är det viktigt att anmälan snarast görs till Regeringsrätten
2. det beslut som överklagas med uppgift om kammarrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet
3. de skäl som klaganden vill åberopa för sin begäran om att få prövningstillstånd
4. den ändring av kammarrättens beslut som klaganden vill få till stånd och skälen härför
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.